

Het onbreekbare geheimschrift

Maar Eva was niet bij haar oma. Ze was zoek. De volgende morgen was er nog geen spoor van haar gevonden. De politie kwam het geheime hol doorzoeken. Daar werden ze geen snars wijzer van. Wel ontdekten ze dat de achterdeur niet op de grendel had gezeten toen de Smitten waren thuisgekomen.

‘Die hadden ze er best even voor kunnen schuiven via het raampje,’ vond Thomas.

‘Misschien was ze eerst van plan om weer terug te komen,’ meende de inspecteur. ‘Ze kan het ook gewoon vergeten zijn.’
Eva’s ouders werden verscheurd door ongerustheid en zelfverwijt. ‘Als het kind een ongeluk is overkomen is het onze schuld,’ zei mevrouw van Zuilen met doffe stem.

‘Wij hebben dit alles veroorzaakt door ons gekibbel. En we hebben ons niet eens gerealiseerd hoe ze eronder leed.’
Meneer van Zuilen knikte treurig.

‘Voor deze ene keer zal ik je niet tegenspreken,’ zei hij met galgenhumor.

*Bron: “Briefgeheim” van Jan Terlouw
Uit: de dyslexie vriendelijke uitgave van Dyslexion.
Lettertype: Dyslexie Regular size: 10*